

Божійъ. Богъ не бѣше задълженъ да проводи Сына си да умре за грѣшницы-ты, нито да даде слово-то си, нито да проводи Духъ-тъ си да подновява сърдца-та имъ. Той направи всичко това отъ изобилиѣ-тъ си благодать. “По благодать сте спасени чрѣзъ вѣрѣ-тъ ; и това не е отъ васъ ; Божій даръ е.” Еф. 2; 8. Рим. 4; 4. 11; 6. 2 Тим. 1; 9. Тит. 3; 5.

П. Що можемъ да ся научимъ отъ това че стопанинъ-тъ даде на първы-ты точно колкото имъ ся бѣше обѣщаль?

О. Можемъ да ся научимъ отъ това че Богъ точно ще изпълнява всичкы-ты си обѣщанія. Той не бѣше задълженъ да обѣщава ; обѣщанія-та сѣ отъ благодать; но като гы е далъ, той точно ще гы изпълнява. Когато Христосъ казува: “Който иде при мене, нѣма да го испъдѣхъ” (Іоан. 6: 37), “Просѣте и ще ви ся даде” (Мат. 7: 7) и проч. той точно ще изпълнява тѣя обѣщанія.” Защото е вѣренъ той който ся обѣща.” Евр. 10; 23. 11; 11. 2 Петр. 3; 9. 1 Іоан. 1; 9.

П. Що значать думы-ты, “Защото мнозина сѣ званни а малцина избрани?”

О. Тѣя думы сѣ употреблены като пословица, и иматъ различни значенія споредъ обстоятельства-та. Въ Мат. 22; 14 ся относятъ на грѣшницы-ты, и значать макаръ че мнозина сѣ званни, малцина дѣйствително сѣ избрани отъ Бога въ животъ вѣченъ. Но въ това мѣсто тѣ ся относятъ не на грѣшницы-ты. но на Христіаны-ты, и значать че сравнени съсъ